

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

SOMOGY MEGYEI TANÁCSA

Ügyiratszám: – dig. közzététel

Tárgy: letéti szabályok megsértése, szabálytalan okiratszerkesztés, azonosítási kötelezettség megszegése, tájékoztatási kötelezettség elmulasztása

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Somogy Megyei I. Tanácsa FEGYELMI HATÁROZATA

Az ügy száma: -

Határozat száma: -

A tanács megjelölése: Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Somogy Megyei I. Tanácsa

Az eljárás alá vont személy neve, ügyvédi tevékenysége gyakorlásának formája, képviselője: egyéni ügyvéd (személyesen eljáró)

Határozat meghozatalának módja: az Ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (továbbiakban: Üttv.), valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: FESZ) alapján, a 2021. november 12. napján megtartott tárgyaláson

Rendelkező rész:

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Somogy Megyei I. Tanácsa az eljárás alá vont személy fegyelmi felelősségét az alábbiak szerint állapítja meg:

Az eljárás alá vont személy az Üttv. 107. § a) pontjára figyelemmel, szándékos magatartásával elkövette

1 rb., az Üttv. 29. § (1) bekezdésének megsértését,

1 rb., az Üttv. 28. § (4) bekezdésnek megsértését,

1 rb., a 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: Etikai szabályzat) 5.12. pontjának megsértését,

2 rb., az Üttv. 32. § (8) bekezdésének megsértését,

1 rb., az Üttv. 33. § (1) bekezdésnek megsértését,

1 rb., az Üttv. 45. § megsértését,

1 rb., az Üttv. 47. § (2) bekezdésének megsértését,

1 rb., folytatólagosan megvalósított, az Üttv. 48. § (2) bekezdésének megsértését,

1 rb., az Üttv. 49. § (1) bekezdésének megsértését,

1 rb., az Üttv. 51. § (1) bekezdésének megsértését,

1 rb., a 7/2018. (III.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: Letéti szabályzat) 7.1. pontjának megsértését,

ezért az eljárás alá vont személlyel szemben a fegyelmi tanács az Üttv. 108. § e) pontja alapján

3 (három) év kizárás fegyelmi büntetést alkalmaz.

A fegyelmi büntetés végrehajtását a fegyelmi tanács **3 (három) év próbaidőre felfüggeszti.**

A fegyelmi tanács kötelezi az eljárás alá vont személyt, hogy a jelen határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg 80.000,- Ft azaz nyolcvanezer forint kamarai átalányköltséget a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara 11743002-20014627 számú számlájára vagy a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara pénztárába való közvetlen befizetés útján.

Az eljárás során felmerült 7792,- Ft azaz hétezer-hétszázkilencvenkettő forint egyéb költséget a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara viseli.

A határozat ellen annak kézbesítésétől számított 15 napon belül az eljárás alá vont ügyvéd (személy), jogi képviselője, illetve a fegyelmi biztos az elsőfokú fegyelmi tanácsnál benyújtott, de a másodfokú fegyelmi tanácsnak címzett fellebbezéssel élhet. A fellebbezés a határozat végrehajtására halasztó hatályú. A tevékenység végzése alóli felfüggesztés vonatkozásában külön fellebbezésnek van helye, amelynek nincs halasztó hatálya. A fellebbezésben elő kell terjeszteni annak indokait is. A fellebbezésben akkor lehet új tényre vagy bizonyítékra hivatkozni, ha a fellebbező az elsőfokú eljárásban arra önhibáján kívül nem hivatkozott.

A területi kamara elnöke a fegyelmi biztost a fellebbezési határidő lejártát megelőző harmadik munkanapig utasíthatja fellebbezés előterjesztésére.

A fegyelmi eljárásról szóló 6/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: FESZ) 42.7. pontja alapján 2021. január 1-től az Üttv. 144. § (4) bekezdése és a FESZ 6.1. pontja értelmében az aktív kamarai tagok és nyilvántartottak számára valamennyi fegyelmi ügyben kötelező az elektronikus kapcsolattartás. Ennek megfelelően az aktív kamarai tagok és nyilvántartottak kizárólag elektronikus úton nyújthatják be fellebbezésüket. A postai úton vagy elektronikus levélben megküldött irat nem minősül joghatályos előterjesztésnek.

A fellebbezését az elsőfokú fegyelmi bizottság útján kell előterjeszteni a <https://epapir.gov.hu/> szolgáltatáson keresztül úgy, hogy a „CÍMZETT” mezőben annak a regionális fegyelmi bizottsághoz tartozó területi ügyvédi kamaráját kell kiválasztani, ahol a fegyelmi eljárást lefolytatták. A benyújtáshoz részletes segítséget talál a <https://www.muk.hu/fejelmi-ugyseged> oldalon.

Amennyiben a fellebbező nem aktív kamarai tag vagy nyilvántartott (pl. korábban már törölt személy), úgy fellebbezését két eredeti példányban postai úton is megküldheti.

Amennyiben a fellebbezésre jogosultak a határozat ellen nem fellebbeznek, a határozat a fellebbezésre nyitva álló határidő elteltével jogerőre emelkedik.

INDOKOLÁS:

Bejelentők bejelentést tettek V az eljárás alá vont személy letétkezelési tevékenységével összefüggésben. Előadták, hogy kaposvári ingatlan adásvétele során bízták meg az eljárás alá vont személyt a jogügylet lebonyolításával, képviselőjük ingatlan-nyilvántartási eljárás során történő ellátásával. A panasz jelen ügy kapcsán releváns részében a bejelentők azt sérelmezték, hogy 10.500.000,- Ft összeg az ingatlan vételárából ügyvédi letéten keresztül érkezett, melyet azonban az eljárás alá vont személy a hozzájárulásuk nélkül más személynek fizetett ki jogosulatlanul. Emiatt bejelentők rendőrségi feljelentést is tettek. Bejelentésükhöz az ingatlan adásvételi szerződését, adásvételi előszerződését, valamint a feljelentésről szóló jegyzőkönyvet csatolták.

A fegyelmi biztos a bejelentés és mellékletei alapján az előzetes vizsgálatot elrendelte, melyről a bejelentőket tájékoztatta, az eljárás alá vont személyt nyilatkoztattételre és iratszatolásra hívta fel.

Eljárás alá vont személy a felhívásra iratokat csatolt, bejelentette, hogy büntetőfeljelentést tett, melyet szintén csatolt, nyilatkozatot egyebekben nem tett.

A fegyelmi biztos megkereste a Rendőrkapitányságot, mely válaszában a jelen ügyet is érintő, valamint más büntető ügyek egyesítéséről szóló határozatot küldött meg a fegyelmi biztos részére.

Fegyelmi biztos felfüggesztette az előzetes vizsgálatot a büntetőügy jogerős befejezéséig az Üttv. 140. § (3) bekezdésére hivatkozva.

A fegyelmi biztos ezt követően többször megkereste a nyomozó hatóságot az ügy állása felől érdeklődve, és azt a tájékoztatást kapta, hogy az eljárás alá vont személy büntetőjogi felelőssége az ügyben nem merült fel, míg más személy vonatkozásában – a jelen fegyelmi ügy tényállásához kapcsolódó körben - vádemelés történt.

A rendőrség tájékoztatására figyelemmel a fegyelmi biztos arra az álláspontra jutott, hogy a fegyelmi eljárás megszüntetésének van helye azért, mert a beszerzett adatok alapján azt, hogy az eljárás alá vont személy tudott volna arról, hogy a bejelentőktől eltérő személy által felhasznált meghatalmazás hamis magánokirat lett volna, az előzetes vizsgálat adataiból minden kétséget kizáróan megállapítani nem lehetett. A beszerzett adatok alapján azt sem lehetett az előzetes vizsgálat alapján megállapítani, hogy az eljárás alá vont személy megszegte volna az Üttv., vagy pedig a Magyar Ügyvédi Kamara szabályzataiban foglaltakat, amikor a részére átadott meghatalmazás alapján kifizetéseket eszközölt a bejelentők személyétől eltérő személy részére.

A fegyelmi biztos tájékoztatta a bejelentőket a megszüntető határozatról, akik azzal szemben az országos vezető fegyelmi főbiztoshoz fordultak, kifejtve, hogy nem értenek egyet a megszüntetéssel, és az eljárás alá vont személy fegyelmi felelősségre vonását kérik.

Az országos vezető fegyelmi főbiztos a fegyelmi eljárás kezdeményezésére utasította a fegyelmi biztost 2021.07.21. napján.

A fentiek alapján a fegyelmi biztos – korábbi megszüntető döntésének visszavonásával egyidejűleg – fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont személlyel szemben, melyről a bejelentőket és az eljárás alá vont személyt tájékoztatta.

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Elnöke kijelölte az eljáró fegyelmi tanácsot, melynek elnöke 2021.09.15. napján vette át az ügy iratait.

A fegyelmi tanács tárgyalást tűzött, melyre az eljárás alá vont személyt, valamint a fegyelmi biztost írásban idézte, részletesen tájékoztatást nyújtva a bizonyítási teherről iratcsatolásra és bizonyítékok előterjesztésére hívta fel az érintetteket határidő tűzése mellett. A fegyelmi tanács felhívta a figyelmet a határidő elmulasztásának következményeire is.

A fegyelmi tárgyalás az eljárás alá vont személy indokolt kérelmére elhalasztásra, új tárgyalási határnap kitűzésére került sor a korábban közölt jogkövetkezményekkel.

A fegyelmi tanács beszerezte az eljárás alá vont személy adatlapját.

2021. szeptember 23. napján kelt beadványában pontosította indítványát a fegyelmi biztos, melyet a fegyelmi tanács megküldött az eljárás alá vont személy részére azzal, hogy észrevételeit, indítványait erre nézve terjessze elő.

2021.10.06. napján az eljárás alá vont személy beadványában észrevételeket terjesztett elő, összefoglalta a letéttel kapcsolatosan a fegyelmi biztos álláspontjával szembeni saját érveit. Előadta, hogy a 10.500.000,- Ft vonatkozásában nem jött létre letéti jogviszony, az átvett összeg nem letét volt, erre nézve nem volt szerződési akarat. Eljárását szabályszerűnek, a jogszabályokkal és kamarai szabályzatokkal összhangban állónak állította. Előadása szerint ingyenesen vállalta az adásvételi szerződés megkötésében való közreműködést, tényállásként az adásvételi előszerződésre hivatkozott. Nyilatkozata szerint szükségtelen volt a szerződő felek azonosítása, mivel őket személyesen ismerte. Egyebekben a tényállást teljes mértékben tisztázottnak látta az eljárás alá vont személy, csupán az abból levont jogi következtetéssel nem értett egyet. Beadványához elektronikus letéti igazolást csatolt más összeget érintően.

2021. október 15. napján a fegyelmi tanács tárgyalást tartott. A fegyelmi tárgyaláson a fegyelmi biztos előadta letéttel kapcsolatos álláspontját, fenntartva, hogy a 10.500.000,- Ft kezelésére letéti jogviszony keretében került, kizárólag így kerülhetett sor az adásvételi szerződéssel összefüggésben. Az eljárás alá vont személy a fegyelmi tárgyaláson részletes nyilatkozatot tett. Előadása szerint JÜB azonosítót rendelkezésre bocsátani nem tud, mert ilyennel az ügyfelekkel való személyes ismeretsége folytán nem rendelkezik, nem végzett ilyen azonosítást sem a szerződéskötéskor, sem azt megelőző 30 napon belül, és ennek nem volt technikai akadálya; az Üttv. 33. § (2) bekezdése szerinti nyilvántartást jelen ügy kapcsán nem vezetett; az előszerződést tekinti tényvázlatnak, bár nem vitatatta, hogy az nem tartalmaz részletes tájékoztatást, de azt megadta minden esetben szóban; kifejezett kérdésre akként nyilatkozott az eljárás alá vont személy, hogy tisztában van vele, hogy egy adásvétellel összefüggésben milyen tartalommal kell megadni a tájékoztatást, miről kell kioktatni az ügyfeleket; a 10.500.000,- Ft átvett összeg jogcíme körében korábbi nyilatkozatára utalt, hangsúlyozva, hogy azt nem letétként vette át; előadta, hogy azért nem utalta vissza az ügyvéd kolléga által utalt összeget, mert azt az adásvételi szerződés szerinti vételár-teljesítésnek tekintette, utólagos letéti szerződés készítését pedig okafogyottnak tekintette, mert a felek elszámoltak, a vevő bejkköltözött az ingatlanba; az iratok közt fellelhető, hozzá köthető számlaszámokat az eljárás alá vont személy letéti számlájának, illetve letéti partnerszámlájának állította, nyilatkozva, hogy vélhetően ő helyezte át pénzt a letéti összegből a saját számlái közt; előadása szerint senkit nem értesített arról, hogy részére a 10.500.000,- Ft átutalásra került, mert az összegért rögtön jött *más személy*, akit ügyfélnek tekintett a jogügylet kapcsán, mert az egész jogügylet során az elejétől kezdve jelen volt és az eladó rokona; az előszerződés és az adásvételi szerződés megkötése előtt nem kért le tulajdoni lapot, annak adatait más kolléga szerződéséből vette át, ilyen módon ellenőrizte; a 10.500.000,- Ft összeg tekintetében a letéti jogügylet természetéről, a kockázatokról semmilyen tájékoztatást nem adott, mert nem tekintette letétnak azt; az ingyenes közreműködés tényét és okát írásban nem rögzítette, annak okaként előadta, hogy *más személy* ingatlanközvetítőként több ügyet visz részére, ezen ügyfélszerzés az oka, hogy ingyenesen járt el; a tulajdonjog bejegyzéséről az ügyfeleket egyszerű postai küldeményben értesítette; a végleges adásvételi szerződésen eszközölt módosítások az érintettek tudtával és beleegyezésével, a szerződés földhivatali benyújtását megelőzően történtek; az eladó a teljes vételárat nem vette át tudomása szerint, erről információja nincs, az eladó e körben tett szerződési nyilatkozata – véleménye szerint – azt takarja, hogy részben az eladó részére megfizetett, részben a letétként utalt 8.900.000,- Ft, részben pedig az eljárás alá vont személy számlájára utalt összeggel együttesen került megfizetésre a vételár; a 10.500.000,- Ft körében letéti nyilvántartási, rögzítési kötelezettségének nem tett eleget, mert véleménye szerint ezen összeg nem letét volt.

A fegyelmi tárgyaláson a tanács elnöke részletesen, az ügy sajátosságainak figyelembe vétele mellett tájékoztatást adott a fegyelmi eljárás tárgyával kapcsolatban a bizonyítási teherről, határidő tűzésével

felhívva az érintetteket nyilatkozataik megtételére a tárgyalás elhalasztása mellett, valamint iratszatolásra hívva fel az eljárás alá vont személyt.

A tárgyalási jegyzőkönyvet az érintettek átvették, arra észrevételt nem tettek, indítvány nem érkezett a biztosított határidőn belül.

Az eljárás alá vont személy indokolt kérelmére a kitűzött fegyelmi tárgyalás ismételten halasztásra került.

Csatolta az eljárás alá vont személy a Bankkal kötött számlaszerződéseket mind az X számú, mind a az Y számú számla vonatkozásában.

A 2021. november 12-i fegyelmi tárgyaláson – melyre tanúként idézte tanú ügyvédet – a fegyelmi biztos fenntartotta álláspontját, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, míg az eljárás alá vont személy továbbra is vitatta felelősségét, bizonyítási indítványt ő sem terjesztett elő.

A fegyelmi tanács meghallgatta tanú ügyvédet, aki vevő jogi képviselőt látta el az adásvételi szerződéssel összefüggésben. A tanú előadta, hogy ügyfele a más ügyből még nála, letétben kezelt összegből való kifizetésre utasította írásban, melynek alátámasztására csatolta a letéti utasítást. Nem tudja, hogy mi volt az oka annak, hogy vevőként így akart teljesíteni, de az összeget a tanú a letéti számlájáról az eljárás alá vont személy letéti számlájára átutalta 2019.09.09. napján, egyben emailben érdeklődött az eljárás alá vont személytől, hogy a pénz megérkezett-e. Válaszul az eljárás alá vont személy 2019.09.10. napján a tanú részére küldött emailjében megerősítette az összeg megérkezését. Az eljárás alá vont személy nem vitatta, hogy a tanú az eladó jogi képviselőjében járt el, ahogy azt sem, hogy az utalt összeg az adásvételi jogügylethez kapcsolódó vételár-részlet volt. A tanú csatolta az email-váltást is másolatban.

A tanú meghallgatását követően az eljárás alá vont személy nem tudta indokát adni annak, hogy miért helyezte át a vételár-részlet egy részét letéti számlájáról vállalkozói számlájára, állítása szerint az nem is vállalkozói, hanem letéti partnerszámla volt. A részletekben történő kifizetés indokaként az eljárás alá vont személy arra hivatkozott, hogy *más személytől* szóban erre kapott utasítást.

A fegyelmi biztos végindítványában az eljárás alá vont személy fegyelmi felelősségét az Üttv. 47. § (2) és 48. § (2) bekezdésének szándékos megsértésében indítványozta megállapítani, és vele szemben pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványt.

Az eljárás alá vont személy vitatta fegyelmi felelősségét, az eljárás megszüntetését indítványozta; egyben arra az esetre, ha fegyelmi felelőssége megállapításra kerülne, részletfizetés engedélyezését kérte személyi körülményeire figyelemmel.

A rendelkezésre álló iratok, az eljárás alá vont személy írásbeli és szóbeli nyilatkozatai, dr. Boda Róbert tanú nyilatkozata és általa csatolt iratok alapján a fegyelmi tanács az alábbi **összefoglaló tényállást** állapítja meg:

Eljárás alá vont személy 2012.02.01. napjától alkalmazott ügyvédként, majd 2013.02.01. napjától egyéni ügyvédként folytat ügyvédi tevékenységet.

Bejelentők adásvételi szerződés során ügyvédi tevékenység kifejtésével bízták meg az eljárás alá vont személyt, adásvételi előszerződés, majd adásvételi szerződés megkötésére került sor. A jogügylet során a bejelentők mellett rokonuk, *más személy* is jelen volt, ingatlanközvetítőként járt el az ügyben. Ezt támasztják alá a bejelentők nyilatkozatai, az eljárás alá vont személy nyilatkozatai, a csatolt adásvételi előszerződés és szerződés.

Az adásvételi jogügylettel összefüggésben tényállás, tényvázlat külön nem készült, az adásvételi szerződésben rövid utalás történt arra, hogy az adásvételi előszerződést tekintik a felek tényállásnak. Az adásvételi előszerződés vagy az adásvételi szerződés megkötése előtt, azzal egyidejűleg, valamint az azok aláírását megelőző 30 napon belül a szerződő felek azonosítását JÜB rendszeren keresztül nem végezte el az eljárás alá vont személy, az azonosítás körében nyilvántartást erre az ügyre nézve nem vezetett, személyi okmányokat tekintett meg. Az adásvételi szerződés megkötését megelőzően, illetve annak megkötésekor nem ellenőrizte az eljárás alá vont személy az ingatlan adatait a földhivatali nyilvántartásban, ezen adatokat egy más ügyvéd által szerkesztett okiratból vette át. Az

eljárás alá vont személy nem bizonyította, hogy az adásvételi jogüggyel összefüggésben ingyenesen járt volna el, azonban ezt a körülményt a bejelentők nem sérelmezték. Eljárás alá vont személy az ingyenesség tényét és annak okát írásban nem rögzítette.

Az eljárás alá vont személy nem bizonyította, hogy a megbízaskor tájékoztatást adott írásban

- azokról a megbízás ellátása során, illetve az ügygel kapcsolatban előreláthatóan felmerülő költségekről, amelyeket a megbízási díj nem foglal magában, függetlenül attól, hogy e költségek előlegezésére a felek megállapodása alapján köteles-e;
- az ügygel kapcsolatban előre láthatóan felmerülő költségekről – egy ingatlan-nyilvántartási eljárás során szükségképpen illeték, adózás, igazgatási szolgáltatási díj mértéke, annak viselője -;
- a közteher fizetési kötelezettség keletkezését megelőzően a megbízás teljesítésével érintett jogüggyelhez, jognyilatkozathoz, jogi eljárásokhoz közvetlenül kapcsolódó közteher fizetési kötelezettségről, azok alóli mentesség, az azokhoz rendelkezésre álló kedvezmény igénybevehetőségére, annak feltételeire, az ezzel kapcsolatos eljárásra, határidőkre, továbbá a létrehozni kívánt jogüggyel, megtenni kívánt jognyilatkozat várható közvetlen jogkövetkezményeire, valamint a jogüggyel létrehozásával, jognyilatkozat megtételével kapcsolatban szükségessé váló közhatalmi eljárásokra vonatkozóan – ide nem értve az ügyfél által közölt tényállástól eltérő forgatókönyvek kidolgozását, jogi értékelését.

A tájékoztatás elmaradása – a törvényi vélelem alapján – megállapítható, a tájékoztatás megtörténtét, mint a tényállás tartalmát az eljárás alá vont személy nem bizonyította, e körben bizonyítási indítványt sem terjesztett elő kifejezett, többszöri felhívásra sem.

A fenti körülményeket az eljárás alá vont személy beadványában, valamint a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozata kétséget kizáróan alátámasztja.

Az adásvételi jogüggyel teljesítésével összefüggésben a vevő részéről az eljárás alá vont személy letéti számlájára átutalásra került ügyvéd tanútól, mint a vevő jogi képviselője eljáró ügyvédtől 2019.09.09. napján 10.500.000,- Ft, mely az eljárás alá vont személy nyilatkozataiból, az általa csatolt átvételi elismervények tartalmából, ügyvéd tanú által küldött email tartalmából, valamint ügyvéd tanú tanúként tett nyilatkozatából kétséget kizáróan megállapítható.

Az összeg beérkezéséről az eljárás alá vont személy a bejelentőket nem értesítette, az összeget a letéti nyilvántartási rendszerben nem rögzítette elektronikusan, erről igazolást nem állított ki a bejelentők részére, tájékoztatást nem adott e körben. Az összeg vonatkozásában letéti szerződés nem készült. Ezen körülményeket a bejelentők nyilatkozatai, az eljárás alá vont személy által tett írásbeli, valamint fegyelmi tárgyaláson tett nyilatkozatok kétséget kizáróan igazolják.

Az átutalt, a vételár részének minősülő összeget az eljárás alá vont személy egy tisztázatlan eredetű, 2019.09.10. napján kelt, egyszerű magánokiratba foglalt, részben géppel, részben kézzel kitöltött, az adásvételi szerződés tárgyát képező ingatlan vételárával összefüggő letétként kezelt összeg harmadik személy részére történő kiutalására szóló meghatalmazás alapján, az adásvételi jogüggyelben nem részes fél részére, a bejelentők – köztük eladó, mint az összegre szerződés alapján jogosult személy -, akár előzetes, akár utólagos értesítése nélkül, több részletben kifizetett, több számláról 10.000.000,- Ft összeget. A fennmaradó 500.000,- Ft összeget az eljárás alá vont személy a bejelentők részére fizette ki. A fentiek a bejelentők nyilatkozatai, az eljárás alá vont személy által csatolt átvételi elismervények, 2019.09.10. napjára keltezett meghatalmazás, takarékszövetkezeti utalási bizonylatok, az eljárás alá vont személy írásbeli és tárgyaláson tett, szóbeli nyilatkozatai alapján kétséget kizáróan megállapíthatók. A fegyelmi ügyben nem állapítható meg az, hogy az első fokú fegyelmi határozat meghozataláig a jogosult hozzájutott-e a 10.000.000,- Ft összeghez, mely azonban a fegyelmi felelősségre vonás szempontjából irreleváns.

Az eljárás alá vont személy ügyvédi letéti számlájának száma: X, mely az eljárás alá vont személy saját nyilatkozatából, valamint az általa csatolt bankszámlaszerződésből megállapítható. Megállapítható továbbá ugyanezen iratesatolásból, hogy az Y számú számla nem letéti számla, hanem az eljárás alá vont személy vállalati (vállalkozói) számlája. A letéti számláról a csatolt utalási bizonylatok alapján a vállalkozói számlára került letéti összeg, majd innen került továbbutalásra *más személy* részére (1.020.000,- Ft 2019.09.26. napján, 3.500.000,- Ft 2019.09.13. napján). A fegyelmi tanács kiemeli, hogy nem magyarázható a jelen eljárás adatai alapján jogszerű indokokkal az, hogy miért részletekben történt az összeg kifizetése, és mi volt a számlák közti mozgatás indoka.

Az adásvételi jogügylet teljesedésbe ment a vevői oldal részéről a teljesítéssel, a vevői oldal az ingatlan birtokába lépett, a tulajdonjog az ingatlan-nyilvántartásban átvezetésre került, melyről – nem megállapítható módon – a szerződő felek értesültek, a tulajdonjog bejegyzését nem kifogásolták.

A fegyelmi biztos indítványa a fegyelmi eljárás lefolytatása körében **alapos**, míg a megjelölt fegyelmi vétségek vonatkozásában **részben alapos**.

Döntése meghozatalánál a fegyelmi tanácsot a FESZ 27.2. pontja alapján a fegyelmi biztos indítványa nem köti.

A fegyelmi tanács a bejelentésre induló fegyelmi eljárásokban a fegyelmi biztos által megsérteni állított fegyelmi vétségeken túl a bejelentő által előadott, a fegyelmi biztos által feltárt, valamint a fegyelmi tanács által a rendelkezésére álló bizonyítékokkal alátámasztott tényadatokon alapuló, megállapított tényállás keretei közt vizsgálja meg az eljárás alá vont személy fegyelmi felelősségét, melynél nem köti a fegyelmi biztos által indítványozott jogi minősítés.

A fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában sérelmezte az adásvételi jogügylet során az eljárás alá vont személy magatartását, kiemelve abból a letétkezelés szabályainak megsértését. A fegyelmi tanács azonban arra figyelemmel, hogy a letétkezelés egy adásvételi jogügylettel, azt megelőző előszerződés megkötésével, a szerződés megkötésének, az abban közreműködőknek a szerepével elválaszthatatlanul és szükségképpen összefügg, a tényállás keretei közt ugyan, de részletesebben vizsgálta meg azt, hogy az eljárása során az eljárás alá vont személy betartotta-e a jogszabályokat, kamarai szabályzatokat. Erről előzetesen, több alkalommal, részletesen tájékoztatta az eljárás résztvevőit, külön felhívva a figyelmet arra, hogy a fegyelmi tanácsot döntése meghozatalánál a fegyelmi biztos indítványa nem köti.

A tényállás, a tájékoztatási kötelezettség teljesítése, az ügyfelek azonosítása – amennyiben az szabályosan megtörténik – egyértelművé tette volna jelen ügyben, hogy kinek, milyen jogosultságai vannak, kit, miről, mikor kell tájékoztatni, és ezek szabályszerű teljesítése egyértelművé tette volna, hogy ki szerződő fél, ki vehet fel, milyen módon pénzt, a pénz milyen jogcímen kezelhető az ügyvéd részéről, ténylegesen a szerződéskötéskor kik az ingatlan-nyilvántartási jogosultak és milyen jogcímen. Ez pedig a tényállás rögzítési, tájékoztatási, azonosítási, tulajdoni lap ellenőrzési, letéti szerződéshez kapcsolódó kötelező írásbeliségi szabályok, nyilvántartási kötelezettségek alapján vizsgálendő meg. Ezek be nem tartása, sajátos – egyebekben teljesen megalapozatlan - jogértelmezés útján való negligálása vezetett jelen ügyben ahhoz, hogy 10.000.000,- Ft olyan személy részre került kifizetésre, akinek ahhoz semmilyen jogosultsága nem állapítható meg. Rámutat ehelyütt a fegyelmi tanács, hogy nem képezheti sikeres védekezés alapját, hogy a felek miért nem kértek bővebb tájékoztatást, vagy miért nem kérték letéti szerződés kötését, mivel éppen a tájékoztatás hiánya miatt nem voltak abban a helyzetben, hogy tudják, hogy ilyen esetben milyen jogaik vannak, azok milyen módon garantálhatók.

A fentiek előrebocsátása után a fegyelmi tanács álláspontja az egyes fegyelmi vétségek körében az alábbi:

Üttv. 28. § (4) bek., 29. § (1) bek., Etikai szabályzat 5.12. pontjának megsértése körében a fegyelmi tanács az alábbiakat rögzíti:

Üttv. 28. § (1) Az ügyvédi tevékenység folytatására adott megbízás (a továbbiakban: ügyvédi megbízás) - e törvény és a Polgári Törvénykönyv eltérő rendelkezése hiányában - szabad megállapodás tárgya.

(2) Az ügyvédi tevékenység végzésére irányuló megbízási szerződést az egyéni ügyvéd, az európai közösségi jogász, a külföldi jogi tanácsadó, illetve az ügyvédi iroda és az ügyfél köti meg. Ha az ügyfél azonnali jogvédelme szükséges, és az ügyfél a megbízási szerződés megkötésében akadályoztatva van, az ügyfél hozzátartozóját a megbízási szerződés megkötése körében az ügyfél képviselőjének kell tekinteni. Ez azonban az ügyfélazonosításra vonatkozó kötelezettséget nem érinti.

(4) A szerződéskötéskor az ügyfelet írásban tájékoztatni kell azokról a megbízás ellátása során, illetve az ügyvel kapcsolatban előreláthatóan felmerülő költségekről, amelyeket a megbízási díj nem foglal magában, függetlenül attól, hogy e költségek előlegezésére a felek megállapodása alapján köteles-e.

Üttv. 29. § (1) *A megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul.*

(2) Az (1) bekezdés szerinti írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

(3) Az okiratszerkesztésre és az ahhoz kapcsolódó jogi képviselet ellátására irányuló megbízási szerződés tartalmi elemeit az okiratot szerkesztő ügyvéd által ellenjegyzett szerződés is tartalmazhatja.

Az ügyvédi megbízás tartalmi elemei okiratszerkesztésre irányuló megbízás esetén – az ügyvéd és a megbízók adatain, valamint a megbízás tárgyának megjelölésén túl - minimálisan a következők:

Etikai szabályzat

5.12. *A megbízott az ügyfél által előadott tényállás keretei között – az ügyfél kifejezett eltérő rendelkezése hiányában –*

a) még a közteher fizetési kötelezettség keletkezését megelőzően köteles a megbízás teljesítésével érintett jogügylet, jognyilatkozathoz, jogi eljárásokhoz közvetlenül kapcsolódó közteher fizetési kötelezettségekre, valamint azok alóli mentesség, illetve az azokhoz rendelkezésre álló kedvezmény igénybevehetőségére, annak feltételeire, az ezzel kapcsolatos eljárásra és határidőkre,

b) a létrehozni kívánt jogügylet, megtenni kívánt jognyilatkozat várható közvetlen jogkövetkezményeire, valamint

c) a jogügylet létrehozásával, jognyilatkozat megtételével kapcsolatban szükségessé váló közhatalmi eljárásokra

vonatkozó tájékoztatással ellátni az ügyfelet. A tájékoztatási kötelezettség nem terjed ki az ügyfél által közölt tényállástól eltérő foratókönyvek kidolgozására, valamint jogi értékelésre.

5.14. *Nem tesz eleget kioktatási kötelezettségének a megbízott, ha az általa szerkesztett szerződésben vagy más jognyilatkozatban mindössze formálisan arra utal, hogy a kioktatást a felek tudomásul vették. A részletes tájékoztatás abban az esetben maradhat el,*

a) ha a konkrét ügy tényállásától függően, a megbízás kifejezetten és félreérthetetlenül nem vonatkozik a tájékoztatási kötelezettséggel érintett jogi tanácsadásra,

b) ha a megbízó a tájékoztatási kötelezettséggel érintett kérdés vonatkozásában más szakértőt vett igénybe vagy maga rendelkezik a kérdés megítéléséhez szükséges szakértelemmel, így különösen, ha erre tekintettel kifejezett nyilatkozatával lemond a tájékoztatásról, vagy

c) annyiban, amennyiben a tájékoztatás egyszerű és széles körben közismert információra vonatkozik.

Megállapítható, hogy a tényállásként az eljárás alá vont személy által hivatkozott adásvételi előszerződés egyrészt nem azon felek közt jött létre, akik az adásvételi szerződésben félként szerepeltek (név1 „kihúzásra” került, egyik bejelentő fel sincs tüntetve az adásvételi szerződésben), másrészt nem tartalmazza az Etikai szabályzat 5.12. pontja szerinti tájékoztatást, nem tartalmaz díjmegállapodást, mellőzi a kioktatást. Az előszerződés tehát jogilag olyan mértékben hiányos tartalmilag tényállási szempontból, hogy pusztán utalás szintjén említi annak tényállási jellegét, mely nyilvánvalóan nem fogadható el. Jelen esetben egyebekben akkor lehetne tényállásként értékelni az ügyfelek ilyen tartalmú elfogadó nyilatkozatára alapozott jogi jelleget, amennyiben az okirat maradéktalanul tartalmaz minden olyan jogi elemet (adatok, kioktatások, díjmegállapodás, megbízás keretei), mely az Üttv. és az Etikai szabályzat rendelkezéseiből levezethető (Üttv. 29. § (3) bek.).

A fegyelmi tanács ehelyütt is rámutat, hogy nem tartható az, az egyébként sajnálatos módon széles körben tetten érhető ügyvédi gyakorlat, hogy egy egysoros szerződési hivatkozással kívánják a megbízott ügyvédek „megspórolni” a tényállás elkészítését, ezzel teljesen figyelmen kívül hagyva az Üttv. és az Etikai szabályzat rendelkezéseit egy formális, tartalmában kiüresített olyan ügyféli nyilatkozat rögzítésével, melynek valós jelentésével az ügyfelek nincsenek tisztában.

A fegyelmi tanács ekként nem hiányosnak, hanem írásban nem létezőnek tekinti a jelen ügyben a tényvázlatot, mely írásba foglalt megállapodás hiánya önálló fegyelmi felelősséget alapoz meg. Megjegyzi azt is a fegyelmi tanács, hogy írásban, az előszerződésben a megbízás elfogadása körében

az eljárás alá vont személy ügyvédként elfogadó nyilatkozatot sem tett, így a felek egybehangzó akaratnyilatkozatát sem tartalmazza az ügyvédi megbízás és annak elfogadása körében írásban az előszerződés, azaz a szerződés (ti.: az ügyvédi megbízási szerződés) jogilag ezen okból írásban létrejötnék nem tekinthető, az szóban jöhetett csak létre a rendelkezésre álló adatok alapján.

Az eljárás alá vont ekként szándékos magatartásával megsértette az Üttv. 29. § (1) bekezdését. Magatartását azért ítéli szándékosnak a fegyelmi tanács, mert az eljárás alá vont személy az előszerződésben foglalt utalásból, valamint a fegyelmi eljárásban tett nyilatkozataiból (így különösen számú észrevételéből, tárgyalási jegyzőkönyvből) megállapíthatóan tisztában volt azzal, hogy szükséges írásbeli tényállás felvétele, annak írásbeli rögzítése, azonban ezt – egyértelműn megalapozatlan sajátos jogmagyarázatára hivatkozással – mellőzte, mely kizárólag szándékosan valósítható meg.

Figyelemmel arra, hogy annak írásbeli rögzítése nélkül, hogy a szerződési kockázatok, közteljesítés, költségek, letéti szabályok rendelkezéseiről milyen tartalmú tájékoztatást adott vagy adott-e tájékoztatást az ügyfeleknek az eljárás alá vont személy, bár a bizonyítás őt terhelte – Üttv. 29. § (2) bek.–, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, így a fegyelmi tanács csak azt tudta megállapítani, hogy ilyen tartalmú tájékoztatás nem történt sem az adásvételi előszerződés, sem a végleges adásvételi szerződés megkötését megelőzően vagy azzal egyidejűleg. Az eljárás alá vont személy ezzel ellentétes állítása e körben saját bizonyító erejét nem alapozza meg.

Az eljárás alá vont személy tisztában volt azzal, hogy mely körében kell tájékoztatást nyújtania, ezt igazolja a 11. sz. tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozata is, mégsem igazolta jelen eljárásban, hogy a tájékoztatást megadta volna. Erre figyelemmel a rendelkezésre álló adatok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy az eljárás alá vont személy szándékos magatartásával megszegte az Üttv. 28. § (4) bek. és az Etikai szabályzat 5.12. pontját, figyelemmel az 5.14. pontra is.

Az azonosítási, nyilvántartási kötelezettség megszegése kapcsán a fegyelmi tanács álláspontja az alábbi:

Üttv. 32. § (1) A jogi tanácsadásra adott megbízás kivételével a megbízási szerződés megkötése előtt a megbízott, valamint a munkáltatója és harmadik személy közötti szerződés ellenjegyzését megelőzően a kamarai jogtanácsos (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: ügyvéd) elvégzi az ügyfél, a kamarai jogtanácsos a munkáltatójával szerződő személy, illetve az ezek képviselőjében eljáró személy azonosítását.

(3) Az ügyvéd a természetes személy adatai a nyilvántartott adatokkal való egyezőségének és az általa bemutatott okmányok érvényességének ellenőrzése érdekében a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból, a járművezetői engedély-nyilvántartásból, az útiokmány-nyilvántartásból és a központi idegenrendészeti nyilvántartásból elektronikus úton a következő adatokat igényelheti:

a) természetes személyazonosító adatok,

b) állampolgárság, hontalanság, menekült, bevándorolt, letelepedett, illetve EGT-állampolgár jogállás,

c) lakcím,

d) arcképmás,

e) aláírás,

f) a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 18. § (5) bekezdése szerinti tények,

g) a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 24. § (1) bekezdés f) pontja szerinti adatok és az okmány érvényességi ideje,

h) a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 8. § (1) bekezdés b) pont ba)-bb) alpontja szerinti adatok,

i) a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 76. § d) pontja, 80. § (1) bekezdés b) és c) pontja, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 95. § (1) bekezdés g) pontja, 96. § (1) bekezdés g) pontja, továbbá 100. § (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti adatok.

(7) A közhiteles nyilvántartásba való bejegyzés alapjául szolgáló okirat ellenjegyzését megelőzően az ügyvéd - a személyazonosság és az okmány érvényességének ellenőrzése érdekében - a (2)-(4) és a (6)

bekezdés alkalmazásával azonosítja a jognyilatkozatot tevő személyeket, szervezeteket, valamint az azok képviselőjében eljáró személyeket.

(8) A magyar állampolgársággal vagy magyarországi lakcímmel rendelkező személynek a (7) bekezdés szerinti azonosítása során az okirat ellenjegyzését megelőzően az ügyvéd köteles a bemutatott okmányra vonatkozó, a (3) bekezdés szerinti adatokat igényelni, kivéve, ha az adatigénylésre az érintett személy vonatkozásában harminc napon belül már sor került.

33. § (1) Az ügyvéd olyan ügyben, amelyben a jogi képviselő kötelező, a legalább személyazonosításra alkalmas okmány megtekintése útján azonosított természetes személyekről, a jogi személyekről és más szervezetekről a jogügyletek biztonságának elősegítése, továbbá az ügyvédi tevékenység korlátainak az érvényesítése érdekében nyilvántartást vezet.

(2) Az azonosított természetes személyekről vezetett nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

a) természetes személyazonosító adatok,

b) lakcím,

c) állampolgárság, hontalanság, menekült, bevándorolt, letelepedett, illetve EGT-állampolgár jogállás,

d) az azonosításhoz felhasznált azonosító okmány típusa és száma,

e) a 32. § (3) bekezdésében meghatározott adatigénylés során kapott válasz azonosítója,

f) azon ügyek ügyazonosítója, amelyekben a természetes személy azonosítása kötelező,

g) a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényben meghatározott adatok.

(5) Ha az ügyvéd a 32. § (8) bekezdése szerinti ellenőrzés alapján a (4) bekezdés a)-c) és f) pontjában meghatározott adatok változását állapítja meg, a megváltozott adatokat az ellenőrzés időpontjának feltüntetése mellett úgy tünteti fel, hogy a korábban nyilvántartott adat utólag megismerhető maradjon.

(6) A (2) és a (4) bekezdésben meghatározott nyilvántartás a természetes személy, a jogi személy vagy más szervezet hozzájárulása esetén annak elérhetőségi adatait is tartalmazhatja.

(7) Az ügyvéd a (2) és a (4) bekezdésben meghatározott adatokat a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényben meghatározott ideig kezeli.

A fegyelmi eljárásban arra figyelemmel, hogy az eljárás alá vont személy maga nyilatkozott úgy, hogy a JÜB azonosítást nem végezte el, és e körben kifejezett kérdésre sem nyilatkozott úgy, hogy ennek elvégzése technikai akadályba ütközött volna, vagy azért maradt volna el, mert az adásvételi szerződés ellenjegyzését megelőző 30 napon belül azt elvégezte volna, minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy megszegte az Üttv. 32. § (8) bekezdésében foglalt kötelező JÜB alkalmazási szabályt. Nem vitás, hogy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés céljából készült okirat közhiteles nyilvántartásba történő bejegyzés alapjául szolgáló okirat (1997. évi CXLI. tv. /Inyvtv./ 5. § (1), 32. § (3) bek.)

A rendelkezésre álló adásvételi előszerződés és adásvételi szerződés alapján megállapítható, hogy a szerződésben szereplő felek magyar állampolgárok, akik magyarországi lakcímmel rendelkeznek.

Az eljárás alá vont személy nyilatkozataiból (így különösen a 10. sz. alatti észrevételéből, valamint a 11. sz. tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt előadásából) megállapítható, hogy tisztában volt az eljárás alá vont személy azonosítási kötelezettségével, azt azonban személyes ismeretségre hivatkozva, szándékosan mellőzte. Azonban az Üttv. egyértelmű szabálya alapján erre az eljárás tárgyát képező jogügyletnél nem volt jogi lehetőség, mellyel egy egyebekben 2012.01.01. napja óta (először alkalmazott ügyvédként, majd 2013.02.01. napjától egyéni ügyvédként) ügyvédi tevékenységet folytató személynek tisztában kell lennie.

A fentiek alapján az eljárás alá vont személy szándékos magatartásával megszegte az Üttv. 32. § (8) bek. szerinti kötelezettségét, mely az azonosítandó személyek számára figyelemmel 2 rendbeli szabályszegést valósít meg (egy eladó és egy vevő a végleges adásvételi szerződésben).

Az eljárás alá vont személy tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatából megállapítható, hogy – annak elvégzése hiányában – nem rendelkezik az Üttv. 32. § (3) bek. meghatározott adatigénylés során kapott válasz azonosítóval, így e körben nyilvántartása szükségképpen hiányos.

A fenti mulasztásával az eljárás alá vont személy szándékosan megszegte az Üttv. 33. § (1) bek. szerinti nyilvántartási kötelezettségét. Az eljárás alá vont személy magatartása e körben kizárólag szándékos lehet, mivel nyilvántartási kötelezettségével, a jogszabályok, különösen az Üttv. e körben

2018.01.01. óta hatályos tartalmával tisztában kellett lennie, mulasztása gondatlan magatartásként nem értékelhető.

A tulajdoni lap adatainak ellenőrzésével kapcsolatban a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

Üttv. 45. § Ingatlanra vonatkozó vagy ingatlannal kapcsolatos jog vagy tény közhiteles nyilvántartásba való bejegyzésre irányuló eljárásban való jogi képviselőre, illetve közhiteles nyilvántartásba való bejegyzés alapjául szolgáló okirat szerkesztésére irányuló ügyvédi tevékenység során az ügyvédi tevékenység gyakorlója az ingatlan-nyilvántartási adatokat és a tulajdonjogra, az ingatlannal kapcsolatos egyéb jogra vonatkozó okiratokat köteles ellenőrizni.

Az eljárás alá vont személy tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített saját nyilatkozata alapján a végleges adásvételi szerződést megelőzően más ügyvéd által szerkesztett okiratból vette át az ingatlan adatait, ilyen módon ellenőrizte azokat. Ennek oka az volt, hogy az eljárás alá vont személy megbízott ügyvéd kollégájában, az általa korábban ugyanezen ingatlan vonatkozásában szerkesztett adásvételi szerződés adataiban. Az Üttv. 45. § nem értelmezhető úgy, hogy egy ügyvéd az ingatlan adásvételi szerződést megelőzően eleget tesz ellenőrzési kötelezettségének akkor, ha a közhiteles adatokat nem közhiteles forrásból, hanem általa választott egyéb, közhitelesnek nem tekinthető forrásból ellenőrzi. Az ellenőrzés ugyanis nyelvtanilag az adatok nyilvántartási adatokkal való egyezőségének vizsgálatát jelenti, melyből szükségképpen következik, hogy az egyezés vizsgálatához nem maradhat el a közhiteles forrás adatainak vizsgálata. Jelen esetben ez ténszerűen és szándékosan elmaradt. Nem fogadható el e körben indokként, hogy más által szerkesztett okirat adataiban bízva történt meg az adatok ellenőrzése, ez ugyanis nem ellenőrzés, hanem adatok nem hiteles forrásból való másolása. Az ellenőrzési kötelezettség csak szándékosan szeghető meg, hiszen abban a tudatban került sor közhiteles nyilvántartás érintő ügyvédi okirat szerkesztésére, hogy az adatokat ellenőrizni kell – erre utal az eljárás alá vont személy tárgyalási jegyzőkönyvben tett nyilatkozata is, hisz nem arra hivatkozott, hogy azt nem kell ellenőrizni, hanem arra, hogy azt ilyen módon ellenőrizte -, az azonban ténylegesen nem történt meg.

A fentiekre figyelemmel a fegyelmi tanács megállapította az Üttv. 45. §-nak szándékos megsértését az eljárás alá vont személy terhére.

A fegyelmi tanács álláspontja a 10.500.000,- Ft vonatkozásában a letéti jogviszonnyal és annak nyilvántartásával összefüggésben a következő:

Üttv. 47. § (1) Az ügyvéd, ügyvédi iroda és az európai közösségi jogász (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: ügyvéd)

a) a megbízás teljesítéseként,

b) a megbízáshoz kapcsolódó eljárási cselekmények költségének teljesítésére, vagy

c) a megbízáshoz kapcsolódóan megőrzésre

pénzt, készpénz-helyettesítő fizetési eszközt, utalványt, értékpapírt vagy más okiratot vehet át, őrizhet és kezelhet letétként.

(2) A letéti szerződést írásba kell foglalni.

Üttv. 48. § (1) Az ügyvéd a letétet a letéti szerződés feltételei szerint, biztonságosan, a jogosulatlan hozzáférést megakadályozó módon köteles őrizni.

(2) Az ügyvéd a letétet a letét céljától eltérően nem használhatja, azt nem hasznosíthatja, továbbá azt más személy birtokába vagy őrizetébe e törvény eltérő rendelkezése hiányában nem adhatja. Az ügyvéd a letett pénzt lekötetheti.

Üttv. 49. § (1) Az ügyvéd a pénzt, illetve a dematerializált értékpapírt minden más pénzeszközétől és értékpapírjától elkülönítve, letéti számláján, illetve értékpapírszámláján kezeli.

(2) Az ügyvéd a letétkezelés céljából átvett pénzt egy - külföldön átvett pénz esetében három - munkanapon belül az ügyvédi letéti számláján helyezi el.

Üttv. 51. § (1) Az ügyvéd az általa kezelt, a kötelező legkisebb munkabér havi összegének kétszeresét elérő letétek adatait és azok változását a letétkezelés biztonsága és a letétkezelésre vonatkozó szabályok hatékony ellenőrizhetősége érdekében a területi ügyvédi kamarák által működtetett elektronikus letéti nyilvántartásban rögzíti.

(2) Az elektronikus letéti nyilvántartásban rögzíteni kell

a) a letétkezelő ügyvéd nevét és kamarai azonosító számát,

b) a letéti szerződés ügyazonosítóját,

c) a letét típusát,

d) a letét tárgyát,

e) ha a letétkezelő ügyvéd a letétet alszámlán helyezi el, az alszámla számát,

f) pénztétet esetében a ténylegesen letétben levő pénz összegét és devizanemét,

g) a letéti szerződés megkötésének, módosításának, illetve megszűnésének a dátumát,

h) az adatok letéti nyilvántartásban való rögzítésnek, illetve a rögzített adatok módosításának a dátumát.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott adatokat, illetve azok változását az ügyvéd a letéti szerződés megkötésétől, illetve a (2) bekezdésben meghatározott adatok változásától számított egy munkanapon belül minősített elektronikus aláírásával és időbélyegzővel ellátott elektronikus nyilatkozat megtételével rögzíti. Az elektronikus nyilvántartás a letéthez egyedi azonosító számot rendel.

Üttv. 52. § (1) Az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles az ügyfele részére átvett pénzről vagy vagyontárgyról az ügyfelét haladéktalanul értesíteni. A kamarai jogtanácsosra és a jogi előadóra e § szabályait nem kell alkalmazni.

Letéti szabályzat:

9.1. Az ügyvéd megbízója javára harmadik személytől átvett pénzről átvételi elismervényt ad és nyilvántartja

a) az átvétel időpontját,

b) az átvett pénz összegét, valamint

c) az átvétel jogcímét.

9.2. A harmadik személytől átvett pénzt az ügyvéd megbízója rendelkezésére tartja és arról a megbízója rendelkezése szerint intézkedik

7.1. Az ügyvéd a letéti nyilvántartásvezetési kötelezettségének az ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott letétek tekintetében a letétre vonatkozó adatoknak a területi kamarák (a továbbiakban: területi kamara) által működtetett elektronikus letéti nyilvántartásban való rögzítésével eleget tesz.

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont személy beadványára, jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatára is figyelemmel megvizsgálta azt, hogy sérültek-e a letétkezelés szabályai jelen ügyben vagy sem.

A fegyelmi biztos álláspontja az volt, hogy részben készült letéti szerződés 8.500.000,- Ft tekintetében, míg írásban sem a korábbi szerződés kiegészítése, sem új letéti szerződés keretében a 10.500.000,- Ft vonatkozásában ugyan nem került írásba foglalásra letéti szerződés, de ez nem befolyásolja azt, hogy ezen összeg jogilag letét volt.

Az eljárás alá vont személy álláspontja ezzel szemben az volt, hogy nem szegte meg a letéti szabályokat azért, mert senkinek nem állt szándékában letéti megállapodást kötni, ilyen létre sem jött, utólag sem kívánták ezt létrehozni, annak értelme sem lett volna, „okafogyottá” vált azért, mert a pénz ki lett fizetve, a vevői oldal beköltözött az ingatlanba, az elszámolás a szerződés körében gyakorlatilag a szerződő felek közt megtörtént. Egyébként is váratlanul érte, hogy ügyvéd tanú átutalt a letéti számlájára 10.500.000,- Ft összeget, melyről vele előzetesen senki nem konzultált.

A fegyelmi tanács e körben részletesen kioktatta mind a fegyelmi biztost, mind pedig az eljárás alá vont személyt az irányadó bizonyítási teherre az idézésekben, valamint a 11. sz. tárgyalási jegyzőkönyvben, megfelelő határidő biztosításával a bizonyítékok előterjesztésére.

Előzetesen rámutat a fegyelmi tanács arra, hogy pénzösszeget ügyvéd nem csak letéti jogviszony keretében vehet át, nincs ilyen egyértelmű, imperatív szabály sem jogszabályban, sem kamarai szabályzatban. Erre utal az is, hogy az Üttv. külön alcímben rendezi az ügyvédi letét (27. pont 47-51.§) és a pénz, dolog, iratok átvételének szabályait (28. pont 52. §).

Azonban a fegyelmi tanács álláspontja az, hogy a pénzátvétel szabályait, módját az Üttv. és a Letéti szabályzat kimerítően tartalmazza, azokat az ügyvédek – különösen a fokozott elszámolási felelősség, ellenőrizhetőség, és ezen keresztül az ügyvédi tevékenység átláthatósága és a közbizalom

fenntarthatósága érdekében – nem bővíthetik. Erre figyelemmel a 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) szabályainak alkalmazhatósága fel sem merülhet, e körben az eljárás alá vont személy érvelése megalapozatlan és téves. Azaz vagy az Üttv. 27. pontjának vagy 28. pontjának meg kell, hogy feleljen a pénzkezelés minimálisan. Az Üttv. 28. pontját, mely tágan és általánosságban szabályozza a pénzátvételt és kiadást (dolgozók és iratok átvétele és kiadása mellett), a Letéti szabályzat 9.1. és 9.2. rendelkezései pontosítják. Rámutat a fegyelmi tanács arra is, hogy mint többen a kevesebb a pénzátvétel és -kiadás szabályai a pénzletét tekintetében is irányadók. Azaz a pénz átvételéről, beérkezéséről való haladéktalan tájékoztatási kötelezettség a letét, mint speciális pénzátvétel, pénzkezelés esetében is irányadó.

Annyiban tágabb az egyszerű pénzátvétel a pénzátvétel speciális formájánál, a pénzletétnél, hogy abban szabályozásra kerül a harmadik személytől, azaz a megbízott ügyfeleitől, megbízóitól eltérő harmadik személytől történő pénzátvétel (pl. ha a perben az ellenérdekű fél a megbízó ügyvédjének teljesít, úgy ez a helyzet áll elő tipikusan, ha e körben a pernyertesség esetére nem történt letéti megállapodás).

Jelen ügyben ennek a sajátos körülménynek a vizsgálata vált szükségessé, mert tartalmában az eljárás alá vont személy azzal kívánta hátrítani letéti felelősségét, hogy bár vett át pénzt, de azt tudtán kívül, harmadik személy küldte a letéti számlájára, így letéti jogviszony nem jött létre, a letéti szabályok betartásáért ezért nem tartozik felelősséggel.

A fegyelmi tanács erre figyelemmel megvizsgálta, hogy ügyvéd tanú, mint a pénzösszeget az eljárás alá vont személy letéti számlájára utaló személy a jogügylet vonatkozásában harmadik személynek minősül-e.

Általánosságban rögzíthető, hogy egy adásvétel során, ha a vételár pl. banki hitelből kerül kiegyenlítésre, a pénzintézet nem minősül harmadik személynek, mivel a szerződésben részes egyik félre tekintettel utal, azaz nem a banktól, csak a bankból származik a pénz, mivel a bank az ügyfél által felvett hitelt – azaz az ügyfél pénzét – utalja, az ügyfél rendelkezése alapján, pusztán csak technikailag közvetlenül a másik ügyfél javára.

A jelen ügyben nem vitás, hogy az utalás ügyvéd tanútól származott, azonban az sem vitás, hogy jelen ügyben ügyvéd tanú nem a saját nevében járt el –nem saját pénzét utalta-, hanem pusztán technikailag végezte el az utalást, melynek forrása és az utalás felhatalmazója a vevői oldal volt, akik az eljárás alá vont személy vonatkozásában semmiképpen nem minősülnek harmadik személynek.

A fentiekre figyelemmel a Letéti szabályzat 9.1 és 9.2 pontja szóba sem jöhet.

Egyértelműen jelen esetben az eljárás alá vont személy által szerkesztett, az ingatlan adásvételére irányuló jogügylet kapcsán került sor pénzmozgásra az eljárás alá vont személy ügyfelei (eladó-vevő) közt a jogügylet teljesítéseként. Ez pedig abban az esetben, ha az elszámolás során az eljáró ügyvéd pénzt fogad el az egyik ügyfélről - vagy a rá tekintettel a technikailag utalótól -, majd azt tartja (kezeli) és kifizeti másik ügyfelének a jogügylet teljesítéseként, úgy ezt kizárólag a letéti szabályok alapján teheti meg, mivel az Üttv. 47. § (1) bek. a) pontja alapján pénzt a megbízás (adásvétel) teljesítéseként letétként vehet át. Nincs olyan jogszabály, szabályzat, mely más módon való pénzátvételt lehetővé tenne az ügyvéd számára ügyfelei közt pénzügyi elszámolás keretei közt.

Nem vitatja a fegyelmi tanács, hogy előfordulhat –ha ritkán is – olyan eset, hogy az egyébként nem publikus ügyvédi letéti számlára nem beazonosítható utalás érkezik. Azonban a pénzmosási szabályok szem előtt tartása mellett ilyen esetben a pénz eredetét, célját, elhelyezésének jogcímét az ügyvéd köteles beazonosítani, majd ennek eredményétől függően – saját felelősségére – dönteni arról, hogy ezen utalásnak mi lesz a sorsa. Pénzmosás gyanúját észlelve az arra irányadó szabályok szerint köteles eljárni, azonban ha azt észleli, hogy egy közreműködésével létrejött, folyamatban lévő jogügylettel összefüggésben érkezett hozzá a pénzösszeg, és ennek tényét beazonosítva elfogadja az utalást (nem fordítja vissza), kezeli, tartja az összeget, majd ezt ki is fizeti, úgy ezt kizárólag a letéti szabályokra irányadó jogi keretek közt teheti meg. Nem hivatkozhat arra, hogy neki nem állt szándékában letétként elfogadni és kezelni, letéteményesként közreműködni a jogügylet során akkor, ha egyébként ténylegesen ekként járt el. A rendelkezésre álló email és annak kapcsán tett, az eljárás alá vont személytől származó nyilatkozat alapján kétséget kizáróan a vételárrész utalása 2019.09.10. napján visszaigazolásra került az eljárás alá vont személy részéről.

A fegyelmi tanács rámutat továbbá arra is, hogy az eljárás alá vont személy részéről csatolt, nem teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt, tisztázatlan eredetű meghatalmazás is letétként kezelt összegről való rendelkezésről szól, ahogyan az átvételi elismervény elnevezésű, az eljárás alá vont személy által

csatolt iratok is. Azaz ha sem az eladói oldal, sem maga az eljárás alá vont személy nem letétként tekintett volna az utalt összegre, úgy az eljárás alá vont személy ezen meghatalmazás tartalma alapján már ez okból sem eszközölhetett volna kifizetést.

A fegyelmi tanács kiemeli, hogy a felelősség szempontjából irreleváns, hogy előzetesen a jogi képviselők egyeztettek-e, hiszen az egyéb adatokból az összeg letéti jellege, jogcíme, jogosultja egyértelműen megállapítható, azzal az eljárás alá vont személynek is tisztában kellett lennie előzetes egyeztetés nélkül is.

A fegyelmi tanács megállapítja, hogy ügyvéd tanú a vevői oldal jogi képviseletében, a vevői oldaltól származó pénzüsszeget utalta az eljárás alá vont személy letéti számlájára, aki az utalásról való tudomásszerzést követően azt az adásvételi jogügylettel való elszámolás keretei közt, mint a vevői oldaltól származó pénzt elfogadta letétként, azt letéti számláján kezelte, és arról a jogosultakkal kötött írásbeli letéti szerződés hiányában, a letéttel rendelkezni jogosult engedélye és felhatalmazása nélkül, harmadik személy részére kifizetéseket teljesített, az összeget részben saját vállalkozói számlájára utalta, majd onnan eszközölte annak kifizetését ezen összeg erejéig.

A fentiekből következően az eljárás alá vont személy szándékos magatartásával megsértette az Üttv. 47. § (2) bekezdését, mert a nyilvánvalóan letéti jogviszonyt nem rögzítette írásbeli szerződésben, mely kizárólag szándékos mulasztásként valósulhat meg. Az írásbeliség hiányát az eljárás alá vont személy sem vitatta, azt kifejezetten elismerte.

Az eljárás alá vont személy szándékos magatartásával megsértette az Üttv. 48. § (2) bekezdésben foglaltakat, mikor erre irányuló felhatalmazás nélkül harmadik személy részére a letét összegét kifizette több részletben, ezért magatartása folytatólagosnak is minősül. E körben a nem teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt átvételi elismervények, valamint szintén nem teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt, tisztázatlan körülmények közt készült meghatalmazás egyértelműen és szemmel láthatóan alkalmatlanok voltak arra, hogy annak alapján bármilyen teljesítés történjen egy, a jogügyletben semmiféle jogosultsággal nem rendelkező személy részére. Az eljárás alá vont személynek tudnia kellett, hogy kifizetést csak olyan meghatalmazás alapján teljesíthet, mely bizonyítja az arra jogosult meghatalmazó(k) tényleges szándékát. Az egyszerű okirat alkalmatlan a 2016. évi CXXX. tv. (továbbiakban: Pp.) 325. § szabályaival is összhangban arra, hogy az ellenkező bizonyításáig teljes bizonyító erővel bizonyítsa, hogy az okirat aláírói az abban foglalt nyilatkozatot megtették, illetve elfogadták vagy magukra nézve kötelezőnek ismerték el. Az eljárás alá vont személynek azt a tény, hogy az okirat nem teljes bizonyító erejű magánokirat, fel kellett ismernie hivatásánál fogva is, így tisztában kellett lennie azzal, hogy az abban foglalt eladói nyilatkozat bizonyítására nem alkalmas. Ennek ellenére fogadta el a meghatalmazást minden egyes kifizetése alapjaként, mely csak szándékosan valósulhatott meg. Irreleváns bármely ismerősi, baráti viszonyra való hivatkozás, bizalmi kapcsolat, mert az ilyen eljárások során teljesen mellékes az ügyvéd és ügyfele vagy harmadik személy közti bizalmi viszony, mivel ezen eljárások tétje az ügyvédségbe vetett közbizalom fenntartása, kizárólag ez tartható szem előtt az ügyvéd eljárása során. Az eljárás alá vont személynek azon magatartása, hogy az egyszerű magánokirati meghatalmazásban foglalt nyilatkozatot a kifizetések teljesítése előtt nem ellenőrizte, hanem annak alapján folyamatos kifizetéseket teljesített jogosulatlan személy részére, oda vezetett, hogy saját ügyfelének jelentős kárt okozott. A kárigény vizsgálata azonban nem tartozik a fegyelmi eljárás keretei közé. A fegyelmi tanács rámutat arra is, hogy ingatlanközvetítői közreműködői minőség önmagában nem alapozza meg az adásvételi jogügylet során az eladó olyan széles körű képviseletét, mely pénzátvételre jogosítana fel, ilyen megbízási szerződés csatolásra sem került, de nem is annak alapján történt a tényleges kifizetés. Ezért az a körülmény, hogy *más személy* ingatlanközvetítőként volt jelen, a fegyelmi felelősség megállapítása szempontjából irreleváns.

A fegyelmi eljárásban megállapítást nyert, hogy az X sz. letéti számlájáról a letett összeget részben az Y nem letéti, hanem saját vállalkozói számlájára utalta az eljárás alá vont személy –mivel az utalási bizonylatok alapján ez volt a terhelt számla száma 2019.09.13. napján, majd 2019.09.26. napján -, így a letett összeget – részben és ideiglenesen – nem letéti számlán kezelte, kivonva azt a jogosult

rendelkezése alól, melynek elfogadható, jogszerű indokát az eljárásban nem tudta megadni. E körben az eljárás alá vont személy nyilatkozatot is tett tárgyalási jegyzőkönyvben. A fegyelmi tanács ennek indokaként az eljárás alá vont személy által csatolt bankszámlaszereződések adatai alapján nem tudja elfogadni az eljárás alá vont személy azon nyilatkozatát, hogy az Y számláját valamiféle letéti számlának, letéti partnerszámlának hitte, hiszen ő maga szerződött erre a számlára, mint vállalati számlára a pénzügyintézetrel, így annak rendeltetéséről tudnia kellett. Nyilvánvalóan kizárólag szándékos magatartásával utalhatott számlái közt az eljárás alá vont személy, mely utalások magyarázata irreleváns, a jogszabály egyértelműen fogalmaz.

Az eljárás alá vont személy a fenti magatartásával szándékosan megsértette az Üttv. 49. § (1) bekezdését.

A rendelkezésre álló adatokból, különösen az eljárás alá vont személy saját nyilatkozatából beadványában, valamint a tárgyalási jegyzőkönyvben megállapítható, hogy a letétként kezelt összeg vonatkozásában mellőzte az eljárás alá vont személy bejelentési, nyilvántartási kötelezettségét, melyet szintén szándékos magatartásával valósított meg. Utóbb történő azon hivatkozás a fegyelmi eljárásban, hogy nem letétként kezelte az összeget, és ezért nem jelentett be semmit, ezért nincs írásbeli szerződés erről, nem elfogadható. Ennek az az indoka, hogy mind az eljárás alá vont személy által csatolt meghatalmazásból, mind az átvételi elismervényekből, mind a letéti számla használatából egyértelműen és kétséget kizáróan megállapítható az, hogy letétként tekintett az összegre, azt részletekben, folyamatosan ekként is fizette ki. Nyilatkozataiból megállapítható, hogy tisztában volt - és tisztában is van - azzal, hogy ha letétet kezel, arról írásbeli szerződést kell készíteni (ahogy készített is a jelen eljárás tárgyát képező jogügyletben 8.500.000,- Ft vonatkozásában, melynek tartalmi, jogi értékelése nem tartozik a jelen fegyelmi eljáráshoz). Erre figyelemmel tehát csak szándékosan mellőzhető az írásbeliség és a nyilvántartási, bejelentési, változás-bejelentési kötelezettség akkor, ha valaki tisztában van ugyan a szabályokkal, tudatában is van annak, hogy letétet kezel, az összeget az elkövetéskor maga is annak tekinti, de mégsem tesz eleget jogszabályi, szabályzati kötelezettségeinek.

Az eljárás alá vont személy a fentiek alapján szándékos magatartásával megszegte az Üttv. 51. § (1) bek. szerinti adatrögzítési kötelezettségét, valamint a Letéti szabályzat 7.1. pontja szerinti nyilvántartási vezetési kötelezettségét is megszegte az e-letét alkalmazás mellőzésével.

A fegyelmi vétség elkövetésének időpontja az adásvételi előszerződés, valamint adásvételi szerződés ellenjegyzésének időpontja alapján 2019.07.22. és 2019.11.14. közti időszak, így a jelen eljárásban az Üttv., és a FESZ rendelkezései irányadók.

A fegyelmi tanács a fegyelmi biztos indítványában foglaltaktól eltérően, azonban a felderített tényállási keretek közt hozta meg döntését. A fegyelmi tanács ehelyütt is rámutat arra, hogy a fegyelmi biztos indítványa a fegyelmi tanácsot döntése meghozatalánál nem köti, de köti a fegyelmi biztos által az ügy tárgyává tett tényállás. Ezen tényállás tisztázása során, az adott tényállás részét képező fegyelmi vétségek elbírálása előtt a fegyelmi tanácsot sem jogszabály, sem kamarai szabályzati előírás nem zárja el. A jelen ügyben okiratok adásvételi jogügylet során történő szerkesztése – illetve az okiratszerkesztés hiánya vagy hiányos volta -, pénzüsszegek átvétele és kifizetése, ezek fegyelmi értékelése képezte a fegyelmi biztos által a fegyelmi eljárás tárgyává tett vizsgálandó tényállást, mely tényállásból megállapítható eljárás alá vont személy általi, kifogásolható passzív vagy aktív magatartások közül a fegyelmi biztos indítványában nem valamennyi magatartást sérelmezte. Ez azonban nem gátolja azt, hogy az előzetes eljárás során, valamint a fegyelmi eljárásban a tényálláshoz – és nem az indítványhoz - kapcsolódó körben feltárt adatok alapján ne vonhatná fegyelmi értékelés körébe a fegyelmi tanács valamennyi szabályszegést. Ennek során azonban a tisztességes eljáráshoz való alaptörvényi jogot – mely az eljárás alá vont személy tekintetében egyértelműen jogosultság, míg az eljáró fegyelmi tanács vonatkozásában nyilvánvalóan kötelezettség – szem előtt kell tartani. Ezen jogosultság biztosításának tett eleget akkor a fegyelmi tanács, mikor mind az idézésekben, mind a fegyelmi tárgyalás során részletesen, az ügy sajátosságaira figyelemmel adott írásban tájékoztatást a bizonyítási teherről, a vizsgálat kereteiről egyértelműen, így biztosítva a védekezés, álláspontja kifejtésének lehetőségét az eljárás alá vont személy részére. Ennek során az okiratok szerkesztése, pénzátvétel és pénzkifizetés keretein túl a fegyelmi tanács nem vizsgálódott, nem vont vizsgálata körébe az adott tényállás időbeli kereteit lényegesen megelőző vagy azon túli, így az adott

tényálláshoz jogilag nem kapcsolódó vagy egyébként azzal jogilag össze nem függő elemeket, elbírált azonban valamennyi, a fenti keretek közt megállapítható tényállásból következő fegyelmi szabályszegést. Ezzel a fegyelmi tanács a fegyelmi eljárás tárgyává tett tényállás, a tettazonosság kereteit nem lépte túl, pusztán az abból levonható jogi következtetésekkel összefüggésben nem osztotta maradéktalanul a fegyelmi biztos álláspontját, így indítványától eltért.

A fegyelmi eljárásban súlyosító körülményként vette figyelembe a fegyelmi tanács, hogy az eljárás alá vont személy magatartásával egyértelmű okozati összefüggésben ügyfelének jelentős kára keletkezett, melynek megtérülését az eljárás alá vont személy nem igazolta. Nyomatékos súlyosító körülmény továbbá, hogy az eljárás alá vont személy magatartása alkalmas volt arra, hogy a letét- és pénzkezeléssel összefüggésben az ügyvédségbe vetett közbizalmat súlyosan sértse. A letétkezelés szabályai az ügyvédség olyan alapvető bizalmi szolgáltatásának szabályai, melyek megsértése alkalmas arra, hogy ezen pénzkezelési jogi privilégium létjogosultságát aláássa, és felmerüljön annak jogalkotói megvonása sorozatos visszaélések esetén. Ezért következetesen és a legnagyobb szigorral kell fellépnie ilyen esetekben a fegyelmi apparátusnak ahhoz, hogy ne pusztán az adott eljárás alá vont személyt, de a hivatásrend többi tagját is visszatartsa a hasonló jellegű cselekmények elkövetésétől. Súlyosító körülményként értékelte a fegyelmi tanács, hogy az eljárás alá vont személlyel szemben jogerősen pénzbírság kiszabására került sor.

Súlyosító körülményként értékelte a fegyelmi a tanács a többszörös jogsértést, a szándékos elkövetési módot, részben a folytatólagos elkövetést. A fegyelmi tanács rámutat ehelyütt, hogy gyakorlatilag nem tartott be az adásvételi szerződés során ügyvédi tevékenysége ellátásával összefüggésben egyetlen garanciális szabályt sem az eljárás alá vont személy, eljárása kimerült abban, hogy egy formálisan ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre alkalmas iratot összeállítson, és ezen eljárását még helyénvalónak is tartotta a fegyelmi eljárásban anélkül, hogy egyetlen jogszabályi hivatkozással vagy kamarai szabályzat megjelölése útján megkísérelte volna eljárását megmagyarázni. Ezen körülmény is súlyosító körülményként került értékelésre a jelen ügyben, mert nem hivatkozhat ügyvéd arra felelőssége mentéseként, hogy hivatása legalapvetőbb és teljesen egyértelmű szabályait ő máshogy értelmezi, bár annak jogi indokát nem adja, hogy miért.

A fegyelmi tanács ezzel szemben enyhítő körülményt nem tudott feltárni, mivel az eljárás alá vont személy ténybeli beismerő nyilatkozataival nem fegyelmi felelősségét kívánta elismerni, hanem azokat saját jogértelmezése alapján véltensége igazolására használta fel, sikertelenül.

Üttv. 108. § *A fegyelmi vétséget elkövető személlyel szemben alkalmazható büntetések – a 188. § (3) bekezdése alapján megindított előzetes vizsgálat eredményeként elrendelt fegyelmi eljárásban a fegyelmi vétséget elkövető személlyel szemben kiszabható büntetések kivételével – a következők:*

- a) írásbeli megrovás,
- b) pénzbírság,
- c) kamarai közügyektől való eltiltás,
- d) ügyvédjelölt foglalkoztatásától való eltiltás, valamint
- e) kizárás.

Üttv. 109. § (6) *A kizárás fegyelmi büntetés legrövidebb időtartama három év, leghosszabb időtartama tíz év. A kizárás fegyelmi büntetés hatálya alatt ügyvédi tevékenység nem folytatható.*

FESZ 26.2. *A kizárás, a kamarai nyilvántartásból való törlés (a továbbiakban együtt: kizárás), a kamarai közügyektől eltiltás, az ügyvédjelölt foglalkoztatásától való eltiltás fegyelmi büntetések tartamát egész években kell meghatározni.*

Üttv. 111. § (1) *Az írásbeli megrovás kivételével a fegyelmi büntetés végrehajtása határozott időre, legalább egy, legfeljebb három évre felfüggeszthető.*

Figyelemmel a súlyosító körülményekre, az enyhítő körülmények hiányára, az eljárás alá vont személy saját nyilatkozatára a fegyelmi tanács úgy ítélte meg, hogy nem mellőzhető az Üttv. 108. § e) pontja alapján a kizárás fegyelmi büntetés alkalmazása. Azonban a fegyelmi tanács bízik abban, hogy az eljárás alá vont személy a jövőben jelentősebb figyelmet fordít tevékenysége során a jogszabályok, kamarai szabályzatok betartására, és kerül minden olyan tevékenységet vagy abban való

közreműködést, mely az ügyvédi hivatásrend megbecsültségét alkalmas lenne aláásni. Erre figyelemmel a fegyelmi tanács elégségesnek látta az egyebekben legrövidebb időtartamban meghatározott kizárás fegyelmi büntetés felfüggesztését. A fegyelmi tanács álláspontja az, hogy az alkalmazott büntetés neme alkalmas arra, hogy a hasonló jellegű cselekmények tekintetében kifejezésre juttassa az ügyvédi hivatásrend következetes elítélő álláspontját valamennyi hivatást gyakorló személy felé - beleértve az eljárás alá vont személyt is -, azonban a felfüggesztés révén nem zárja el az eljárás alá vont személyt attól, hogy elmélyülve tevékenysége szabályiban, a jövőben ügyfelei érdekében hasznos és segítő, kereső tevékenységet folytasson. E körben a fegyelmi tanács figyelemmel volt az eljárás alá vont személy által előadott személyi körülményeire is.

A fegyelmi tanács - bár megvizsgálta ennek feltételeit –nem látott lehetőséget arra, hogy pénzbírságot alkalmazzon. A fegyelmi tanács kiemeli, hogy önmagában a letéti szabályok jelen ügyben megvalósított súlyos megszegése, a szabályszegés tényleges következményére is figyelemmel alkalmasak a kizárás fegyelmi büntetés alkalmazására, enyhébb szankció nem alkalmazható. A fegyelmi eljárásokban következetesen érvényesül az az álláspont, hogy a letéti szabályok szándékos és súlyos megsértésekor alkalmazni szükséges és indokolt a legsúlyosabb fegyelmi büntetést, hogy mind az eljárás alá vont személy, mind általában az ügyvédség felé nyilvánvalóvá váljon, hogy a letéttel való visszaélés következményei pénzfizetéssel nem háríthatók el. Ilyen jelentős tárgyi súlyú cselekmény esetén, enyhítő körülmény hiányában még magas összegű pénzbírság alkalmazása is súlytalan joghátrány lenne a fegyelmi tanács álláspontja szerint.

A fegyelmi tanács megjegyzi azt is, hogy amennyiben a fentiekben túl részletesebb tényállás is megállapításra került volna –melyre a bizonyítékok keretei közt jelen eljárásban nem volt mód -, úgy – a tényállási elemek maradéktalan megvalósulása esetén – a magatartás büntetőjogi következményeket is felvethetett volna. E körben a fegyelmi tanács megjegyzi, hogy a rendelkezésre álló nyomozási álláspont, mely alapján a büntetőügynek nem terheltje az eljárás alá vont személy, büntetőjogi felelőssége a nyomozó hatóság véleménye szerint nem merült fel, a FESZ 27.2/A. pontjára figyelemmel nem köti a fegyelmi tanácsot.

A fegyelmi eljárás lefolytatására irányadó eljárási határidő 2021.09.15. napján indult, a határozat meghozatalára 2021. november 12. napján került sor. A fegyelmi tanács határozatát az Üttv. 126. § (4) bekezdésében biztosított időtartamon belül hozta meg.

Az eljárás során 80.000,- Ft első fokú eljárási átalányköltség merült fel. A fegyelmi tanács tagjának megjelenésével felmerülő költség (Pécs-Kaposvár Pécs útvonalon, 7792,- Ft) a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara terhén marad (FESZ 40.6.).

Az első fokú eljárás átalányköltségének viselésére – figyelemmel felelőségének megállapítására – az eljárás alá vont személy köteles. (Üttv. 142. § (2) bek., FESZ 40.1. a), 40.2. a) pont)

Az első fokú határozattal szembeni jogorvoslati jogot az Üttv. 135. § biztosítja.

A jelen határozat az Üttv., a FESZ, az Etikai szabályzat, a Letéti szabályzat, a Ptk. és a Pp., valamint az elektronikus ügyintézés a bizalmi szolgáltatás általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. tv. rendelkezésein alapul.

Záró rész:

Határozathozatal helye, ideje: Kaposvár, 2021. november 12.

A határozat – jogorvoslati kérelem hiányában – 2021.12.19. napján jogerőre emelkedett.

dr. Berlik Zoltán
fegyelmi tanács elnöke